

УДК 336.2

В.В. Мірошник, магістр.

Кіровоградський національний технічний університет

Податкова реформа в Україні в контексті євроінтеграції

В статті проаналізовано податкову політику країн ЄС в умовах посилення інтеграційних процесів. Досліджено теоретичні та практичні питання інтеграції податкової системи України до європейського економічного простору. Розроблено пропозиції, щодо гармонізації податкової систем України в ЄС.

інтеграція, ЄС, податкова система, податок на додану вартість, акцизи, податок на прибуток

Постановка проблеми. Євроінтеграційна ідея за останні роки набула широкої підтримки в українському суспільстві. Євроінтеграція є не лише головним зовнішньополітичним пріоритетом, але й пріоритетним напрямом внутрішньої політики України. Проголошення повноправного членства в ЄС залишається стратегічною метою для нашої держави.

Відносини між Україною та Європейським Союзом були започатковані в грудні 1991 року, коли Міністр закордонних справ Нідерландів, як головуючої в ЄС, у своєму листі від імені Євросоюзу офіційно визнав незалежність України.

Правовою основою відносин між Україною та ЄС є Угода про партнерство та співробітництво (УПС) від 16 червня 1994 року (набула чинності 1 березня 1998 року), яка започаткувала співробітництво з широкого кола політичних, торговельно-економічних та гуманітарних питань [2]. Глобалізація розвитку економіки та фінансової системи України в європейській фінансовий простір охоплює зміни як в політичному, так і в соціально-економічному житті нашої країни.

Податкова система є впливовим інструментом на формування, зростання валового внутрішнього продукту і національного доходу, на їх розподіл і споживання між учасниками держави – юридичними та фізичними особами, а відтак - на розвиток окремих підприємств і галузей народного господарства, заохочення чи стримування нагромадження, інвестиційної діяльності, на становище і рівень життя широких верств населення.

На відміну від країн ЄС, податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, не сприяє зростанню економічної активності суб'єктів господарювання.

Метою статті є розробка пропозицій щодо покращення системи оподаткування та гармонізації податкової системи України з урахуванням вимог ЄС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробці теоретичних основ та конкретних шляхів реформування податкової системи присвячено багато робіт видатних вітчизняних науковців: В.Л.Андрущенко, С.А.Буковинського, О.Д.Василика, А.С.Гальчинського, А.І.Даниленка, О.Д.Данілова, С.С.Осадця, О.І.Пилипченка, А.М.Поддєрьогіна, Г.О.П'ятаченка, М.І.Савлука, Д.М.Стеценка, В.М.Федосова, Д.М.Черваньова, В.В.Шокуна, С.І.Юрія та інших.

Дослідженням євроінтеграційних процесів податкової системи займалися Г.В. Дмитренко, К.Г. Кейнадський, О.О. Ковальова, Т.М. Рева, В.В. Попова, В.М. Федосов.

Разом з тим питання податкової реформи в контексті євроінтеграції залишається відкритим. Для досягнення максимального результату діяльності податкової служби необхідно вирішити цілий комплекс складних організаційно-правових, інформаційно-технологічних та психологічних проблем. Передусім потрібно завоювати довіру суспільства та платників податків, - переконати громадян у тому, що сплата податків є конституційним та громадським обов'язком, турботою про пенсіонерів та наступні покоління, ознакою цивілізованості суспільства. Сьогодні конче необхідно: створити високопрофесійну автоматизовану податкову службу; досягнути вдосконалення і прийняття прозорих та зрозумілих нормативно-правових актів, які відповідають вимогам ЄС і процедур податкового адміністрування; запровадити механізм поетапного скорочення податкового тягаря; підвищити податкову культуру платників податків; вдосконалити кадрову політику та систему оплати праці працівників податкових органів; автоматизувати всі процеси адміністрування податків; створити єдину, високопрофесійну, етичну команду.

Як зазначив 10 лютого 2010 року у Страсбурзі під час сесії Європарламенту комісар ЄС з питань розширення та Європейської політики сусідства Стефан Фюле, представляючи промову, підготовлену Верховним представником ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики, віце-президентом Єврокомісії Кетрін Ештон. "Зараз час працювати, ми очікуємо побачити конкретні кроки вперед. Реформи необхідні для України. Це в українських власних інтересах", - сказав комісар ЄС. При цьому С. Фюле наголосив на готовності Єврокомісії сприяти Україні у здійсненні необхідних реформ [12].

Виклад основного матеріалу. Ефективна податкова система визначається рівнем податкових надходжень до Зведеного державного бюджету України, динаміка яких відображена в таблиці 1.

Таблиця 1 - Обсяги податкових надходжень до Зведеного державного бюджету України за 2003- 2009 рр.

Показники	Роки						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Всього доходів	75285,8	91529,4	134183,2	171811,5	152503,3	191125,7	238331,3
Податкові надходження, в т.ч.	54321	63161,7	98065,2	125743,1	110582,6	141212,3	178654,4
– податок на прибуток підприємств	13237,2	16161,7	23464	26172,1	28060,9	37891,9	41936,1
– податок на додану вартість	12598,1	16733,5	33803,8	50396,7	60935,4	76093,6	94839,6
Акцизний збір	5146,1	6704,4	7945,4	8608,1	10567,7	10661,5	19064,9
Ввізне мито	2992,4	4015,3	6006,5	6972,7	9588,9	10606	12310
Інші податки	20347,2	19546,8	26845,5	33593,5	1429,7	5959,3	10503,8

Податки забезпечують формування фінансової бази держави. За 2007 - 2009 рр. середня частка податкових надходжень у доходах Зведеного бюджету України склала 72,5 % (рис.1), що є свідченням залежності податкової політики від економічної ситуації в країні [10].

Структура податків змінюється під впливом економічних, соціальних та політичних чинників. Шляхом проведення певної податкової політики держава вирішує

конкретні завдання: заохочення внутрішнього споживача, або навпаки, його обмеження, стимулювання інновацій, інвестицій, створення нових робочих місць, розвиток економічної та соціальної інфраструктури в цілому в державі чи в регіонах тощо.

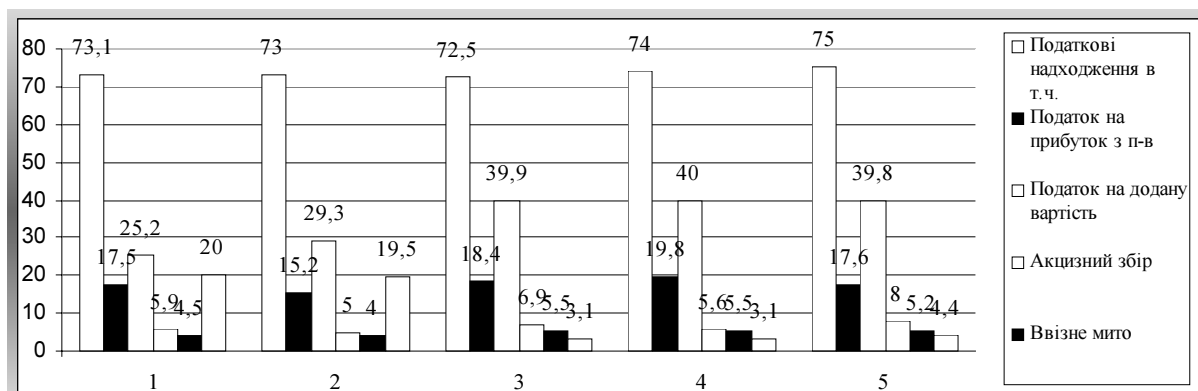

Рисунок 1 – Динаміка податкових надходжень за основними видами податків у 2007 – 2009 рр.

Як видно найбільшу частку в доходах держави займає ПДВ та податок на прибуток (в середньому за 2005- 2009 рр. 55 % доходів бюджету).

Виконаний аналіз основних податкових надходжень у доходах Зведеного бюджету свідчить, що діюча податкова система не стимулює процесу економічного розвитку країни. Однією з причин уповільненого розвитку економіки є високі граничні ставки податків та нерівномірний розподіл податкового тягаря. Удосконалити податкову систему України слід з урахуванням позитивного досвіду розвинутих зарубіжних країн. Зрозуміло, при цьому необхідно виходити із конкретних історичних та економічних особливостей України. Адже податкова стабілізація, як відомо, є важливим чинником економічної стабілізації країни.

Слід мати на увазі, що структура управління, економічна, фінансово-кредитка системи та соціальна політика країн, бажаючих стати членами Європейського Союзу, повинні відповідати певним стандартам і критеріям, які були узагальнені і прийняті в Маастріхті та Копенгагені [1].

Згідно з Маастрійською угодою:

- зростання споживчих цін не повинно перевищувати 1,5 пункти від середнього показника їх зростання в трьох, найбільш стабільних за рівнем цін, країнах ЄС.

В Україні за даними січня 2010 року ціни підвищились на товари споживання на 10%, у той час, коли в країнах ЄС ці ціни знизились на 1,5 пункти [13];

- державний борг і бюджетний дефіцит не повинні бути більше 60% та 3 % ВВП відповідно [14]. З урахуванням планового дефіциту, рекапіталізації банків і НАК «Нафтогазу України» «дірка» державного бюджету сягнула 81,5 млрд. грн. Спад ВВП в 2009 році сягнув 15% при інфляції 16,3 %. За розрахунками Міністерства економіки Україна зможе повернутися на докризовий рівень ВВП вже до кінця 2012 року [12];

- довгострокові процентні ставки не можуть перевищувати двох процентних пунктів від середнього їх показника в трьох, найбільш стабільних за рівнем цін, країнах – членах ЄС. Даний пункт є важливим особливо в даний час, в період кризи платіжного балансу. Знизивши ставки на кредити, можна досягти вивільнення грошей на внутрішньому ринку.

В Україні в цілому відчувається суттєвий дефіцит фінансових ресурсів. Одним із можливих напрямків пом'якшення ситуації може стати покращення інвестиційного клімату в країні. Експерти з Європейської бізнес Асоціації провели детальне

дослідження і зробили висновок, що індекс інвестиційної привабливості в IV кварталі 2009 року склав 2,57 по 5-ти бальній шкалі, цей коефіцієнт відповідає рівню – «нижче середнього». Інвестори вбачають ситуацію в Україні в негативному світлі, так як падіння ВВП і високий рівень інфляції, безробіття сигналізують про очікувану депресію на багато кварталів вперед. Інвестори також невдоволені надмірним податковим навантаженням, наявністю більш як 80-ти державнообов'язкових податків і зборів та великим чиновницьким апаратом, що паразитує в 85-ти організаціях [11].

Головною умовою надходження інвестицій є політична та економічна стабільність, надійний захист прав акціонера та інвестора і, як результат, – прогнозованість прибутків від господарської діяльності.

Основними недоліками податкової системи України є наступні:

– на відміну від країн ЄС, податки не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави. Система формування державних доходів має в основному фіскальний характер. Регулююча функція податків не зорієнтована на стале економічне зростання, що, в свою чергу, не підвищує конкурентної позиції податкової системи України серед країн ЄС;

– серйозним недоліком є недосконалість і нестабільність законодавства. Питання оподаткування досі регулюється підзаконними нормативними документами, декретами Кабінету Міністрів, Указами Президента. Податкове законодавство має схожі риси з європейським законодавством, але тільки в назвах податків. Неоднозначність тлумачення податкового законодавства негативно позначається на діяльності суб'єктів господарювання, знижує привабливість національної економіки для іноземних інвесторів;

– в країнах ЄС малі підприємства розглядаються як визначальний фактор у досягненні конкурентоспроможності європейської економіки на світовому ринку, високої ефективності внутрішнього ринку, а також як фактор забезпечення зайнятості населення. На жаль, в Україні система спрощеного режиму оподаткування призводить до таких проблем, як: зниження мотивації підприємницької діяльності, незацікавленості суб'єктів господарювання у зміні свого статусу як суб'єктів, що мають право використовувати спрощену систему оподаткування, що уповільнює їх розвиток та зростання обсягів діяльності, призводить до дроблення деяких середніх підприємств. Світовий досвід і практика господарювання переконують, що важливою умовою функціонування ринкової економіки є наявність і взаємодія великих, середніх і малих підприємств та їх оптимальне співвідношення;

– витрати на адміністрування податкової системи є надто великими і невідповідними. Діяльність Міністерства фінансів, Державної податкової служби, Державної митної служби, Контрольно-ревізійної служби, розрахункової палати не є достатньо узгодженою, відсутній цілісний інформаційний простір між організаціями, що призводить до копіювальних функцій;

– система митно-тарифного регулювання не дає змоги оперативно реагувати на зміни кон'юктури світового ринку, а також торговельних режимів в інших державах та структури економіки в Україні;

– неефективний механізм розподілу податкових надходжень між центральним і місцевими бюджетами гальмує розвиток економіки в областях.

Для усунення недоліків, що існують в податковій системі України, першим кроком необхідно привести законодавчу базу відповідно до європейських директив та принципів. Перш за все це стосується конституційної реформи, адже чинна редакція Конституції України не дуже чітко визначає розподіл повноважень між різними гілками влади, що може заважати ефективному функціонуванню владних інституцій.

Сьогодні ПДВ є головною складовою податкової системи в 136 країн світу, що є свідченням ефективності ПДВ за будь яких умов.

Фінансові надходження від ПДВ становлять одне з основних джерел формування бюджету не тільки України (в 2009 році 39,8 % всіх доходів Зведеного державного бюджету України), а й країн ЄС. ПДВ застосовується в державах – членах, які визначають розмір його податкової ставки в межах, запропонованих законодавством ЄС. Наприклад, ставка ПДВ у Великобританії – 17,5 %, Франції – 18,6 %, в Німеччині - 16 %, Швеції - 25%, в тому числі 1% - від надходжень податку, що входить до складу вказаних ставок податку, перераховується зазначеними країнами до бюджету ЄС [6]. Крім цього, в багатьох країнах встановлено не одну ставку, а кілька: знижену - стандартну, підвищену, нульову. Знижена ставка застосовується до товарів першої необхідності, медикаментів та медичних послуг. За підвищеною ставкою оподатковуються предмети розкоші. Величина зниженої ставки в окремих країнах коливається від 0 до 17 %; стандартної - від 12 до 23 %; підвищеної - від 25 до 33 %. Нульова ставка в країнах ЄС встановлена на всі експортні товари. Це дає право експортерів на компенсацію ПДВ і дозволяє не включати його до ціни товару, що значно підвищує конкурентоспроможність експортних товарів.

Через свою адміністративну важкість ПДВ створює певні проблеми в країнах, які ще не досягли рівня високоефективної ринкової економіки, високої фіскальної дисципліни, цивілізованої громадської поведінки. Україні не загрожує надвиробництво, а добробут більшості українців значною мірою поступається життєвому рівню європейських країн, чи-то Данії, чи Німеччині [9]. Високі ставки податку не стимулюють, а навпаки – дестимулюють економічну активність або ховають її у «тінь». Застосування ставки в 20 % посилює інфляційні процеси у цілому, негативно впливає на розвиток високотехнологічних і наукоємних виробництв.

У світовій практиці ПДВ стягується на основі двох принципів: країни проходження і країни призначення. В ЄС діє перший принцип у торгівлі між країнами, а в Україні сьогодні діє другий принцип. Тому удосконалення стягнення ПДВ за принципом «країна надходження» виключає можливість незаконного отримання експортного відшкодування. Виходячи з того, що Україна прагне до позитивного значення чистого експорту, перехід на цей принцип дозволить збільшити надходження до бюджету від цього податку.

Враховуючи українські реалії, реформування ПДВ доцільно здійснювати шляхом диференціації ставок у залежності від оподаткованих товарів першої необхідності та товарів розкоші. Це дозволить звільнити від оподаткування соціально значущі товари, і в такий спосіб підвищити платоспроможність населення. Так, знижена ставка має становити 10 %, стандартна - 15 % і підвищенна - 20 %. Зміна діючої 0 % ставки ПДВ на таку пільгу, як звільнення від оподаткування ПДВ, не знизить рівень прибутковості підприємств експортерів та зробить неможливим незаконне відшкодування податку. Пропонуємо надавати пільги не підприємству певної галузі, а окремому суб'єкту господарювання за його вклад у вирішення завдань державної економічної стратегії. Згідно з шостою директивою ЄС, будь-яке звільнення не повинно призводити до такого викривлення конкуренції, яке поставить у невігідне становище комерційні підприємства, що сплачують ПДВ. У зв'язку з цим необхідно проінспектувати обґрунтованість та відповідність стратегічним національним інтересам з урахуванням можливих наслідків для зовнішньо-торгівельних відносин, надання пільг з ПДВ підприємствам автомобілебудівної, суднобудівної, літакобудівної, космічної галузей.

Податок на прибуток підприємств є другим після ПДВ важливим податком у частині наповнення бюджету. Так, його частка в середньому за останні 5 років становить

17 % доходів держави. В Європі він також є одним і основних наповнювачів бюджету, причому ставка податку не є однаковою для всіх країн-учасниць ЄС. Використовують знижені і мінімальні, базові та максимальні ставки податку. Наприклад, у Німеччині максимальна ставка – 50 %, а знижена - 36 %, у Франції максимальна – 42 %, а основна - 36%. В Іспанії застосовують знижену ставку у розмірі 26 %, основну - 35 %, у Великобританії основна ставка склала 33 %, знижена - 25 % [6].

Порівнюючи ставки ПДВ в європейських країнах з вітчизняними, можна стверджувати, що в Україні вони значно менші. Впровадження зниженої сплати – 15%, згодом – 10 %, базової сплати 25 % – згодом 20 % та максимальної ставки 30 – 35% для монопольних та високорентабельних підприємств має стати ефективним і знизити приховування прибутків підприємств від сплати.

Недоліком при нарахуванні та сплаті податку на прибуток є необґрунтоване розширення податкових пільг. В ЄС пільги надаються у вигляді інвестиційного податкового кредиту на певний період часу, але лише прибутковим підприємствам, що мають постійні стабільні доходи [5]. Пільга не є важливим показником стимулювання, отже, відмовившись від пільг, можна впроваджувати знижені ставки податку. Можна встановити лише амортизаційну пільгу платникам податку на прибуток.

Акцизним збором оподатковуються товари, які не належать до речей першої необхідності, і рівень рентабельності виробництві яких досить високий. На сьогодні підакцизними товарами є тютюнові вироби, спирт етиловий та алкогольні напої, нафтопродукти. У структурі доходів бюджету частка акцизного збору за останні 5 років становить в середньому 6,3 %. В серпні 2009 році підвищилась адвалерна ставка акцизного збору на тютюнові вироби з 20% до 36% від обсягу реалізації за встановленими максимальними роздрібними цінами шляхом внесення поправки до проекту Закону "Про внесення змін до Закону України "Про державний бюджет України на 2009 рік" (реєстр. № 4707 від 24 червня 2009 р.) та ставки акцизного збору на 100% етиловий спирт в липні 2009 року були підвищені на 58% – до 34 грн./л [12]. Незважаючи на занепокоєння виробників тютюнових та лікєро-горілчанних виробів, що при підвищенні ставок знизиться попит на продукцію, частка акцизного збору в 2009 році сягнула найвищого показника - 8 %.

В країнах ЄС ставки на акциз є значно вищими. Так, мінімальне податкове зобов'язання з акцизного збору на тютюнові вироби становить не менше, ніж 57 % від ціни найбільш уживаної цінової категорії сигарет та 60 євро за 1000 штук. При цьому в таких країнах, як Франція, Великобританія, Німеччина, Португалія акцизний збір займає понад 60 % в ціні тютюнових виробів. З підвищенням ставок акцизу необхідно звернути увагу на наявність тіньового сектору, що вимагає вдосконалення системи контролю з боку державних органів за виробництвом та обігом підакцизних товарів [8].

Законодавство ЄС при регулюванні акцизного збору керується горизонтальними і вертикальними директивами. Горизонтальні директиви охоплюють основні аспекти правового регулювання всіх категорій підакцизних товарів без поділу їх на групи. Вертикальні директиви здійснюють правове регулювання за категоріями підакцизних товарів, встановлюючи їх структуру, мінімальний рівень ставок акцизного збору та способи розрахунку акцизного збору.

В Україні при розробці податкового законодавства доречно враховувати директиви ЄС.

Витрати на адміністрування податкової системи є надто великими. З огляду на можливість наповнення бюджету шляхом ефективного адміністрування податків і митних платежів, пропонуємо підпорядковувати податкову та митну служби до Міністерства фінансів України.

Сучасна організаційна структура державної податкової адміністрації України налічує 27 ДПА в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, 48 державних податкових інспекцій у містах, 63 ДПІ в районах у містах, 99 міжрайонних ДПІ, 91 об'єднаних ДПІ, 160 ДПІ у районах. Сучасна організаційна структура є досить обтяжливою, що не забезпечує цілісного інформаційного простору між організаціями та не відповідає принципам євроінтеграції [9].

Реорганізація організаційної структури податкових органів має відповідати структурі системи NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics – номенклатура територіальних статистичних одиниць) – розробленої ЄС. Вона налічує 5 рівнів [3, 4, 7]:

NUTS 1 – територіальні одиниці найбільших областей (регіонів, економічних районів), чисельність населення від 3 до 7 млн. осіб;

NUTS 2 – територіальні одиниці, що відповідають середній ланці адміністративно-територіального поділу країни, чисельність населення від 800 тис. до 3 млн. осіб;

NUTS 3 – територіальні одиниці, що відповідають нижчій ланці адміністративно-територіального поділу країни (району), чисельність населення від 150 до 800 тис. осіб;

NUTS 4 і 5 – місцеві (територіальні одиниці районів і мікрорайонів, населених пунктів).

Населення України станом на травень 2009 р. становить 46 млн 61 тис 403 особи [11]. Звідси $46061403 / 7000000 = 6,6$; $46061403 / 3000000 = 15,4$ так, NUTS 1 замість 27 ДПА повина дорівнювати від 7 до 15. Коефіцієнт об'єднаності становитиме $27 / 15,4 = 1,7$; $27 / 6,6 = 4$. Так, при створенні округів мають об'єднуватись від 2 до 4 областей. Важаємо за доцільне об'єднувати області не більше як 3-х, наприклад робота пов'язана з аудиторськими перевітками унеможливило застосування правил менеджменту щодо кількості об'єктів управління [7].

NUTS 2 ($46061403 / 800000 = 57,8$) від 16 до 57.

Створення NUTS 3 вважаємо доцільно обраховувати, виходячи з 150-200 тис. осіб. Обґрунтовуємо це тим, що середня чисельність населення у районах -70,0 тис. осіб. Так, $46061403 / 150000 = 307$; $46061403 / 200000 = 230,3$. Зворотним розрахунком визначаємо кількість податкових округів $307/20 = 15,3$; $230/20 = 11,5$. Отже, кількість податкових округів в Україні має бути найменше 12, найбільше - 15.

Виходячи з вище наведених розрахунків, чисельність персоналу ДПС України скоротиться майже вдвічі.

Модернізація податкової служби сприятиме: зменшенню управлінського апарату та здешевленню його утримання, рівномірному навантаженню на кожен діючий сегмент, чіткому розмежуванню прав та обов'язків, що усуне дублювання та паралельне виконання функцій, сприятиме оперативному прийнятті рішень та підвищенню ефективності їх виконання. А контроль виконання планів по надходженню податків має здійснюватись Міністерством фінансів, а не органами податкової служби. Міністерство фінансів, Державна податкова та митна служби повинні працювати як один бюджетно-фінансовий механізм, скасовуючи дублюючі функції.

Висновки. Процес інтеграції до Європейського Союзу вимагає від України якісних фінансових, соціально-економічних перетворень. Це складний, довготривалий процес, який Україна повинна пройти заради досягнення кінцевої мети – створення конкурентоспроможної, з високим рівнем життя, країни.

Основними напрямками реформування податкової системи України є: створення якісної податкової системи, яка дозволить забезпечити сприятливі умови для ведення бізнесу, здійснення інвестицій та збільшення сукупних податкових надходжень до усіх

рівнів бюджетів та державних цільових фондів. Збільшення державного бюджету не повинна залежати від рівня податкового навантаження. Зростання податкових надходжень має забезпечуватись за рахунок прискорення оборотності капіталу і підвищення ділової активності суб'єктів господарювання. Практика Євросоюзу свідчить про переважання прямих податків над непрямими. Можна запозичити практику співвідношення прямих і непрямих податків в ЄС, що змістить податкове навантаження з виробництва на споживання, а також на ресурсні та екологічні платежі. Таке реформування необхідно впроваджувати поступово, кожен його етап повинен розширювати гармонізацію податкової політики України та вести до наступних ініціатив.

Необхідно провести кодифікацію податкового законодавства України у Податковий кодекс, який нині розробляється. В Податковий кодекс обов'язково повинні бути зафіксовані узагальнюючі принципи податкової політики Євросоюзу.

Список літератури

1. Der Fischer Weltalmanach 2007. – Frankfurt am Main: Fischer Taschenbuch Verlag. 2006. - s 559
2. Угода про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими співробітництвами та їх державами-членами, 10.11.1994 р., ратифікована Законом України від 10.11.1994 р., ВВР, 1994 р., № 46.; Протокол до Угоди ратифікована Законом України від 06.07.2005 р., ВВР, 2005, № 34.
3. Новикова А. М. Депресивні території: європейський досвід та проблеми України / А. М. Новикова.
4. Ярошенко Ф.О. Трансформація державної податкової служби України: монографія/ Ф.О. Ярошенко. – Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2004. – 368с.
5. Бодров В. Г. Податкова реформа та економічне зростання в Україні //Науковий вісник Національного Університету ДПС України.2008. - № 2(41). – С. 63-68
6. Намо А. В. Податкова гармонізація в ЄЕС: основні концепції та підходи // Актуальні проблеми держави та права – 2005. – Вип. 24. – ст. 86с.
7. Попова В.В. Удосконалення структурно-організаційної моделі податкової політики в умовах євро інтеграції // Економіка. Фінанси. Право – 2008 Вип. 11 – ст. 15-18.
8. Віктор Федосов Гармонізація податків в Європейському Союзі: фіскальна парадигма // Ринок цінних паперів України № 1-2/2007, ст.9-25.
9. Проценко Т.О. Правове регулювання адміністрування податків і митних платників: дис. д-ра. юрид. наук: 12.00.07 / Проценко Т.О.; Ін-т законодавства Верховної Ради України. К., 2008 – 36с.
10. Інформація Міністерства фінансів України щодо виконання Зведеного бюджету у 2003-2009 роках //www.minfin.gov.ua.
11. Marcin Sobczyk, Poland Wakes Up to Hars Ukrainian Business Climate // The Wall Street Jornal, USA. <http://www.liga.net>
12. <http://www.ukrinform>
13. <http://www.newsru.ua>
14. <http://www.unian.net/>

В. Мирошник

Налоговая реформа Украины в контексте евроинтеграции

В статье проанализированы налоговую политику стран ЕС в условиях усиления интеграционных процессов. Исследованы теоретические и практические вопросы интеграции налоговой системы Украины в европейское экономическое пространство. Разработаны предложения, по гармонизации налоговой систем Украины в ЕС.

V. Miroschnik

Tax reform in Ukraine in the context of European integration

The paper analyzes the tax policies of the EU in the context of increasing integration processes. Theoretical and practical issues of integration of the tax system of Ukraine in the European Economic Area. The proposals on the harmonization of tax systems of Ukraine in the EU.

Одержано 26.04.10